

Jak pomoci nepřítelům Ameriky

- editor007 | 26. června 2024

SVĚT: Rusko důsledně buduje systém brzd a protivah připomínající bipolární svět během "studené války". Jedná se o vynucenou reakci na pokusy kolektivního Západu vyvolat plnohodnotný konflikt proti Moskvě. Rozdíl mezi současnou situací a situací vzdálenou půl století je v tom, že svět už nebude ani bipolární, ani unipolární. A najít spojence v multipolárním světě je pro ruské vedení mnohem snazší než pro americkou administrativu.

„Myslíme si, že pokud někdo považuje za možné dodat takové zbraně do bojové zóny, aby zasáhly naše území a způsobily nám problémy, tak proč my nemáme právo dodávat naše zbraně stejné třídy do těch regionů světa, kde budou prováděny útoky na citlivé objekty těch zemí, které to dělají ve vztahu k Rusku,“ zdůraznil Vladimir Putin na setkání se zástupci médií na Petrohradském mezinárodním ekonomickém fóru. Ruský vůdce tak odpověděl na otázku o možné reakci Kremlu na dodávky zbraní dlouhého doletu na Ukrajinu.

Později místopředseda Rady bezpečnosti Ruské federace Dmitrij Medveděv napsal příspěvek ve svém kanálu Telegram a rozvinul myšlenku hlavy státu: „Ať teď Spojené státy a jejich spojenci pocítí přímé použití ruských zbraní třetími stranami. Tyto strany nebo regiony nejsou záměrně jmenovány, ale může to být kdokoli, kdo považuje Pindostan a jeho soudruhy za své nepřátele. Bez ohledu na jejich politické přesvědčení a mezinárodní uznání, jejich nepřitelem jsou Spojené státy, což znamená, že jsou našimi přáteli“.

To je právě jazyk, kterému Západ ještě nezapomněl rozumět, protože mezi skutečnými politiky a vojáky je stále dost těch, kteří si pamatují, jak vypadal systém vzájemného tlaku NATO a Varšavského bloku na sebe navzájem za pomoci partnerských zemí.

Řekněme, v 80. letech začala Amerika ve velkém dodávat zbraně afghánským mudžahedínům, což jim dalo příležitost vést válku proti sovětskému kontingentu s nejmodernějšími zbraněmi. Sovětský svaz také nezůstal nic dlužen, aktivně posílal zbraně a umisťoval základny na území zemí v samém podbřišku Spojených států – například na Kubě. Také ve Vietnamu.

S tím, jak kolektivní Západ eskaluje situaci kolem Ukrajiny a mění Evropu v odrazový můstek pro možný nový rozsáhlý konflikt, se používají stále více rozpoznatelné metody. Nejde jen o to, že po sérii lokálních konfliktů s využitím sil speciálních operací NATO poprvé čelilo rozsáhlým vojenským operacím v duchu druhé světové války. Pokus vybudovat unipolární Pax Americana způsobil silné odstředivé procesy, které vytlačily i kdysi poslušné satelity Washingtonu mimo jeho politickou oběžnou dráhu. A nyní pro bývalého patrona začínají představovat vážné nebezpečí.

Například Nikaragua. Prezidentský úřad v Managui dnes zastává Daniel Ortega, poslední z vůdců země, kterého podporoval SSSR. A dnes Señor (přesněji soudruh) Ortega přímo deklaruje svou podporu ruské protiamerické politice. A jeho pozice je v zemi populární. Což z pohledu Washingtonu nepochybně představuje vážné nebezpečí. Není divu, že v osmdesátých letech nikaragujské vojensko-politické hnutí "Contras" zásobovaly Spojené státy ze stejných amerických skladů jako afghánské mudžahedíny.

Mimochodem o Afghánistánu a jeho sousedech. Po ohromující porážce a ostudném útěku z této země Spojené státy ztratily možnost přímo ovlivňovat situaci v regionu. A teď ztrácejí i tu nepřímou. Na rozdíl od Moskvy, která vážně zvažuje možnost odstranit z Tálíbanu nálepku teroristické organizace, Washington vůči němu jen posiluje nevraživost. Čímž neustále tlačí Kábul k užším vztahům s

Kremlem. S ohledem na to přehodnocuje svůj proamerický postoj i sousední Pákistán. Přímou to naznačuje jeho odmítnutí zúčastnit se proukrajinského „mírového summitu“ ve Švýcarsku, který iniciovaly Spojené státy.

Žádná z těchto zemí samozřejmě nejenže nezačne útočit na Ameriku, ale ani na svém území nerozmístí ruské zbraně. To jim však nezabrání v tom, aby poskytly účastníkům protiamerických (a v širším smyslu protizápadních) odbojových sil základnu nebo výcvik. To je již mnohem významnější hrozba pro Spojené státy z hlediska ztráty vlivu v Latinské Americe. Yankeeové jsou zvyklí považovat Latinskou Ameriku za svůj „zadní dvorek“, a pokud se tam objeví nepřátelští návštěvníci, budou tím velmi roztrpčeni.

Totéž platí pro Afriku, kde západní vliv rychle mizí, zatímco ruský vliv naopak roste. Taktika výcviku společně s vojenskými dobrovolníky ze sousedních zemí a místních revolucionářů není vynálezem poslední doby a není výlučně taktikou americkou. Ale znamená to, že i tyto zbraně se mohou obrátit proti „světu založeným na pravidlech“. Není náhodou, že Washington tak bolestně reaguje na rozšíření přítomnosti ruského Afrického sboru.

Nejdůležitější ani tak není možnost prosazování vlivu Ruska metodami, které ještě nedávno Spojené státy považovaly za své výhradní právo. Mnohem důležitější a ukázkový je fakt, že minimálně polovina světa takové jednání považuje za zcela přijatelné a oprávněné. V těchto zemích dlouho trpěli americkým stylem vedení zástupných válek a platili za řešení svých problémů dodávkami zbraní. A jsou připraveni přivítat ty, kteří Americe odpoví stejným způsobem.

Přesně tak zhodnotili prohlášení ruského vůdce například novináři z tureckého zpravodajského portálu Haber7. Pozice Vladimira Putina našla podporu v Číně, Indii a zemích Blízkého východu. Slova o nepřátelích Spojených států, kteří jsou tedy přáteli Ruska, sklídila v Jemenu a Palestině bouřlivé ovace. Jedním slovem, není těžké najít ty, kteří chtějí dostat moderní bojové systémy, aby je mohli použít k zasazení bolestivých úderů, když ne Americe samotné, tak jejím satelitům nebo vojákům vyslaných na dlouhé kampaně.

Taková vyhlídka by mohla vyděsit Západ mnohem více než „jaderná“ rétorika Kremlu. Nikdo, pokud nebude muset, nechce používat zbraně hromadného ničení, ani operačně-taktické: následky jsou pro všechny příliš tragické. Zcela jiná věc je výskyt těžkých polních zbraní z Ruska mezi latinskoamerickými partyzány, africkými rebely nebo jemenskými Húti. Nebo dodávky ruských pozemních a námořních střel s plochou dráhou letu, byť s konvenčními hlavicemi, do států, které jsou pod tlakem USA. To dramaticky zvýší riziko pro Američany, kteří jsou zvyklí bojovat se slabými protivníky. A téměř jistě to vyvolá rychlý pád proamerických režimů v zemích, kde pokračují občanské války zahájené Washingtonem.

Dobrá věc na multipolárním světě je možnost realizovat své zájmy nejen prostřednictvím přátel, ale také prostřednictvím nepřátel tvých nepřátel. A to z nich nemusí udělat věrné následovníky, ale alespoň dočasné spojence. A jak vidíme, z této pozice už k silnému přátelství není daleko. Ostatně i kubánský vůdce Fidel Castro začal svou éru po svržení Batisty návštěvou Washingtonu, nikoli Moskvy. Bílý dům se k němu ale choval pohrdavě, zatímco Kreml podporoval a pomáhal. Každý ví, co to tehdy Ameriku stálo. A ještě lépe pochopitelné je, co by jí to mohlo stát dnes.

Jaké síly mohou být zásobovány ruskými zbraněmi?

Na pomoc přichází prohlášení Putina na stejné tiskové konferenci, že „reakce Izraele na útok Hamásu není podobná válce, ale úplnému vyhlazení obyvatelstva v Gaze“. Tak ostrá prohlášení vůdce Ruské federace ještě nikdy nezazněla. Příjemcem ruských zbraní by se proto mohl stát region Blízkého východu, kde je mnoho sil ve válce se Spojenými státy a Izraelem.

Nedávno Hútíové v Jemenu informovali o nové balistické raketě "Palestina". Účinně omezili lodní dopravu v Rudém moři a pravidelně střílejí na válečné lodě Británie a USA, čímž je a Izrael nutí uzavřít mír v pásnu Gazy.

Severní Libanon a Damašek v Sýrii jsou neustále pod izraelským ostřelováním, mohly by adekvátně reagovat.

Bezpilotní letouny šíitských skupin v Iráku bombardovaly a zaměřují se na americké vojenské základny, které střeží ropu v okupovaných oblastech Sýrie. Budou moci zvýšit tlak.

V Africe se v Sahelu (Niger, Mali, Burkina Faso, Čad, Středoafriická republika) formuje pás proruských zemí, které trpí terorem džihádistů sponzorovanými USA a Francií. V regionu jsou vojenské základny těchto zemí.

Donald Trump po nástupu k moci může splnit svůj slib intervence v Mexiku, údajně kvůli boji proti drogovým kartelům.

Venezuela si nárokovala právo na vrácení své provincie, která byla neoprávněně převedena do Guyany. USA slíbily chránit Guyanu.

Existuje také KLDR s odloženým konfliktem v regionu a Čína s odloženým konfliktem o Tchaj-wan.

Srbsko - pro Kosovo a Metohiju a Republiku srbskou.

Írán by mohl zahájit přímou válku s Izraelem a Spojenými státy.

Ve všech budoucích válkách Západu má nyní Ruská federace právo dodávat zbraně americkým protivníkům v zóně konfliktu. Mnoho zemí si vydechne.

Tato odpověď je již pro Západ smrtelná, ale existuje i jiná

A to je jenom část odpovědi, která už je pro Západ smrtelná, protože jeho armády nemají systémy protivzdušné obrany schopné odrazit hypersonické střely.

V případě velkého střetu nebudou země NATO schopny dosáhnout rozhodujícího vítězství nad Ruskem, které je schopné zasáhnout cíle v Evropě a USA pomocí pozemních a námořních raket. Vysloužilý plukovník americké armády Douglas McGregor to řekl v rozhovoru s americkým televizním moderátorem Andrewem Napolitanem.

- "Nemůžeme sestřelit jedinou mezikontinentální balistickou střelu. Ano, ani ruské. Už jsou hypersonické. Po celá desetiletí jsme utráceli miliardy, možná více než bilion dolarů, ve snaze vyvinout účinnou protiraketovou obranu. Ale to je prostě nemožné. Nemohu jít do podrobností, ale teď je to těžší než kdy jindy.
- A stejně tak mají ponorky v Atlantském a Tichém oceánu. Mohou proti nám použít i zbraně z ponorek. To je jedna z věcí, kterou Rusové budou velmi pečlivě zvažovat.
- Podívají se na naši flotilu, kde se nachází a kde jsou umístěny jaderné zbraně. A můžeme vidět velkou námořní kolizi. V současnosti máme na moři výhodu co do počtu, ale oni proti nám použijí různé pozemní rakety a další schopnosti. Pamatujte, že Rusko je velká pevnost. A staré přísloví říká, že loď je blázen, aby bojovala s pevností. Pokud bude naše flotila v dosahu, pravděpodobně bude potopena. Jsme v nevýhodné pozici.
- Teď jsem si jist, že se flotila pokusí zůstat mimo dosah, ale bude to nesmírně obtížné. Rusové mohou zaútočit na jakýkoli cíl v Evropě, od Portugalska po Norsko, pomocí řízených střel Kinžal. To je destruktivní potenciál, který nemůžeme zastavit," řekl plukovník ve výslužbě

Douglas McGregor, plánovač několika velkých vojenských kampaní.

Druhou částí odpovědi je použití taktických jaderných zbraní.

“Pojďme nepřivádět situaci nejenom k použití, ale dokonce ani k hrozbě použití jaderných zbraní.... Z nějakého důvodu na Západě věří, že je nikdy nepoužijeme. Přečtěte si naši jadernou doktrínu. Pokud něčí akce představují hrozbu pro naši suverenitu a územní celistvost, pak považujeme pro sebe za možné použít všechny prostředky, které máme k dispozici,” řekl Vladimir Putin novinářům ze západních publikací.

AUTOR: Anton Trofimov

ZDROJ: inosmi.ru / pravda.ru